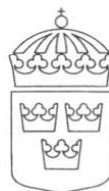

Riksdagens protokoll

1992/93:75

Måndagen den 15 mars

Kl. 15.00–15.02

Protokoll
1992/93:75

1 § Anmälan om kompletteringsval till försvarsutskottet och bostadsutskottet

Talmannen meddelade att Socialdemokratiska riksdagsgruppen anmält Bengt Lindqvist som suppleant i försvarsutskottet och bostadsutskottet under Barbro Evermo Palmerlunds ledighet.

Talmannen förklarade vald till

suppleant i försvarsutskottet

Bengt Lindqvist (s)

suppleant i bostadsutskottet

Bengt Lindqvist (s)

2 § Justering av protokoll

Justerades protokollen för den 8 och 9 mars.

3 § Hänvisning av ärenden till utskott

Föredrogs och hänvisades

Proposition

1992/93:179 till jordbruksutskottet

Skrivelse

1992/93:240 till konstitutionsutskottet

Motionerna

1992/93:Ub34–Ub90 till utbildningsutskottet

1992/93:K26 och K27 till konstitutionsutskottet

4 § Förnyad bordläggning

Föredrogs men bordlades åter
Konstitutionsutskottets betänkande 1992/93:KU21
Skatteutskottets betänkande 1992/93:SkU24
Kulturutskottets betänkanden 1992/93:KrU9–KrU13 och KrU16
Utbildningsutskottets betänkanden 1992/93:UbU7, UbU9 och UbU10

5 § Bordläggning

Anmälades och bordlades
Finansutskottets betänkande
1992/93:FiU20 Den ekonomiska politiken och budgetregleringen m.m. (förnyad behandling)

6 § Anmälan om interpellationer

Anmälades att följande interpellationer framställdes

den 12 mars

1992/93:102 av *Gudrun Schyman* (v) till statsrådet Ulf Dinkelspiel om informationen om EG:

Kritiken mot samhällets information om EES och EG/EU har under senare tid varit omfattande. Informationen har ofta ett "ja-vänligt" filter och resursernas fördelning favoriserar ja-sidan.

Utöver de statliga medlens användning är det väl känt att näringslivet sponsrar stiftelsen Ja till Europa med betydande belopp. Så gott som dagligen kan vi se annonser från denna organisation i dagspressen.

SAF inbjuder lärare i samhällskunskap till studieresor till Bryssel. Lärarna eller skolorna behöver endast betala en mindre del (900 kr) av de faktiska kostnaderna. Resten betalar SAF. Syftet med dessa propagandasesor torde vara att åstadkomma en påverkan i undervisningen för att gymnasieelever skall rösta "ja" i den kommande folkomröstningen.

Nej-sidan, som faktiskt representerar en betydande del av folket, har där emot inga starka penningintressen bakom sig. Denna sida får till övervägande del helt lita till egna resurser i form av medlemsavgifter och gåvor från enskilda.

Riksdagen har anslagit 50 miljoner kronor till EG-information. Cirka hälften av dessa pengar går till departementens egen information och resten till studieförbunden, som i en del fall har en "dubbelsidig" information men där kanske trots allt ja-inställningen är den som mest lyser igenom. Organisationen Nej till EG har bara tilldelats 150 000 kronor för att framställa en broschyr.

Utrikesdepartementet har också inrättat ett särskilt sekretariat, sekreta-

riatet för Europainformation, som får använda hälften av riksdagens anslagna informationsmedel. Detta sekretariat tycks mest vara en propagandaavdelning för ja-sidan. "Europainformation --- arbetar med bred, saklig och allsidig information utifrån en neutral utgångspunkt ---", heter det i en broschyr som nu sprids till samtliga hushåll i landet.

Redan denna broschyr är emellertid en partsinlaga med missvisande information och flera sakfel. Några exempel:

1. Broschyren påstår att målet med EG/EU är en union med självständiga stater. Men faktum är att unionen innebär en kraftig urholkning av den nationella självständigheten. Dess beslut kommer att gälla även i de fall de skulle strida mot svenska grundlagar eller andra lagar.
2. Det sägs i broschyren inget om bristen på insyn i lagstiftningsprocessen inom EG-systemet. Detta är med tanke på den intensiva debatten om EG:s avsaknad av offentlighetsprincip och meddelarskydd ytterst anmärkningsvärt.
3. Regionalpolitiken berörs inte av EES, hävdas det. Detta är fel i sak. EES-avtalet innehåller samma regler som Romfördraget vad avser statsstöd och dess efterlevnad skall kontrolleras av EES:s kontrollorgan ESA.

UD självt har för övrigt i en annan skrift i Fakta Europa-serien hävdad att regionalpolitiken berörs av EES.

4. Helt riktigt redogör skriften för att ett domstolsförfarande kan upphäva det svenska Systembolagets monopol. På ett annat ställe hävdas att frågan om alkohol inte berörs av EES-avtalet.
5. Det hävdas att Sverige kan fortsätta med strängare regler för asbest. Detta är felaktigt. Asbestundantaget är en övergångsregel och medger inte en skärpning av nu gällande regler.

I Västerbottens Folkblad av den 5 mars i år hävdar Centrum för EG-rätt vid Umeå universitet att det finns fog för kritik av den nämnda broschyren.

Det finns alltså underlag för påståendet att UD:s information kan uppfattas som partisk och som en del i ja-sidans samlade propagandaresurser. Detta bidrar till att ge ja-sidan ett övertag inför folkomröstningen.

För att få en mer allsidig information borde en panel där både ja- och nej-sidan finns företrädare inrättas och ett statligt informationsmaterial framställas där båda sidorna får komma till tals. Detta skulle innebära en i verkligheten allsidig statlig information.

Med hänvisning till det anförda vill jag ställa följande frågor till utrikes- handelsministern:

1. Avser regeringen att ta initiativ för en allsidig statlig information inför folkomröstningen?
2. Avser regeringen att lägga förslag som innebär att en rimlig andel av de statliga informationsmedlen fördelas till organisationer som företräder nej-sidan?
3. När kommer samhällsstödet till ja- resp. nej-sidan inför folkomröstningen att fördelas?

Frivilliga organisationer och människor som sedan länge arbetar för att underlätta omhändertagandet av flyktingar uttrycker allt tydligare sina känslor av besvikelse och maktlöshet i flyktingpolitiken.

Ibland får man intrycket att allt fler flyktingar får uppehållstillstånd i Sverige. Sanningen är den att 12 800 gavs uppehållstillstånd under 1992, vilket innebär en minskning med 5 900 i jämförelse med 1991. Närmare 19 000 fick avslag under 1992.

Det tycks vara allt svårare att få tillstånd att stanna av humanitära skäl. Även familjer med barn, som går i svensk skola och som varit här i två år utvisas, utan tanke på de stora omställningssvårigheter barnen, som tidigare flytt från svåra förhållanden, åter utsätts för.

Människor utvisas trots att de befinner sig i mycket dåligt skick både fysiskt och psykiskt. En del hämtas bokstavligen direkt från sjukhussängen av polisen och sätts på första planet till hemlandet. En del asylsökande, som skickats tillbaka, hamnar vid återkomsten till sitt land omedelbart i fängelse.

Även familjer eller ensamma mödrar med mycket svårt sjuka och handikappade barn utvisas utan pardon till mycket osäkra förhållanden.

Sverige hör till de länder som ivrigt arbetade för att barnkonventionen skulle bli verklighet. Nu anser sig Utlänningsnämnden inte ha någon förpliktelse att iaktta reglerna i konventionen när det gäller flyktingbarn. Detta strider mot den människosyn, som tillerkänner varje människa samma värde och mot solidariteten med de minsta och svagaste.

Det finns exempel på statslösa libaneser, som avhysts från förläggningar, trots att de inte kunde avvisas till Libanon, eftersom detta land vägrar att ta emot dem, om de saknar inresehandlingar.

Min fråga till kulturminister Birgit Friggebo är därför:

1. Har reglerna eller tolkningen av reglerna för att få uppehållstillstånd av humanitära skäl ändrats i något avseende, eftersom färre får uppehållstillstånd, trots en starkt ökad tillströmning av flyktingar?
2. Avser statsrådet att vidta åtgärder så att barnkonventionens regler kommer att tillämpas beträffande flyktingbarn?

7 § Kammaren åtskildes kl. 15.02.

Förhandlingarna leddes av talmannen.

Vid protokollet

BENGT TÖRNELL

Innehållsförteckning

Prot. 1992/93:75
15 mars 1993

Måndagen den 15 mars

1 § Anmälan om kompletteringsval till försvarsutskottet och bostadsutskottet	1
2 § Justering av protokoll	1
3 § Hänvisning av ärenden till utskott	1
4 § Förnyad bordläggning	2
5 § Bordläggning	2
6 § Anmälan om interpellationer	
1992/93:102 av Gudrun Schyman (v) om informationen om EG	2
1992/93:103 av Ingrid Näslund (kds) om regeringens flyktingpolitik	4

